

အိမ်သူရွှေမ စာပေ

အရိုး

တစ်ခါတုန်းက လမ်းပေါ်မှာ

အခန်း(၁)

ည ၁၀:၄၅

ဒီစာကို ရေးနေတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်တော့်အသက်ဟာလည်း ၄၅ နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီပေါ့။ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုကျော် လုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့ အလုပ်က အနားယူခဲ့တာလည်း ၄ နှစ်နဲ့ ၅ လကျော် ပြီ။ လက်ရှိအချိန်မှာ ကျွန်တော်ဟာ စာလေး ဘာလေး ရေးဖို့ ကြိုးစားနေပါတယ်။

ဒီညတော့ ကျွန်တော်ဟာ စာရေးချင်စိတ် အတော်လေး ပြင်းထန်နေပါတယ်။ လူတစ်ယောက်နဲ့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာက အဖြစ်အပျက်လေးတစ်ခုကိုလည်း တော် တော် ပြန်သတိရနေမိပါတယ်။ ထူးဆန်းတယ်လို့ပြောလည်း ရပါတယ်။ ဘာမှမဟုတ်ဘူး ပြောရင်လည်း ရတာ ပါပဲ။ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ဘဝမှာ အမှတ်တရလေး တစ်ခုပါ။ အဲဒီ တုန်းက

.....

အခန်း(၂)

မိလဲ့ ... နှင် ပေကပ်ကပ်နဲ့ အူကြောင်ကြောင် လုပ်မနေနဲ့၊ ငါ ဗိုက်လည်း
ဆာလှပြီ၊ အပြန်မှာ အိမ်က ခိုင်းထားတာတွေလည်း ဝင်ရဦးမယ်

သွားလေ၊ နင့် ဘယ်သူက ဆွဲထားလို့လဲ

မဟုတ်သေးဘူးလေ ... ဆယ်တန်းအောင်ပြီး ကတည်းက
ကြုံရင်ကြုံသလို ငါမေး လာတာ၊ အခု Second MB ပြီးတော့မယ်၊ နှင် ဘာမှလည်း
ပြန်မပြောဘူး၊ ဟိုလိုလို ဒီလိုလို နဲ့ ... ငါသိပါတယ်၊ နှင် ငါ့ကို မကြိုက်တာလည်း
မဟုတ်ဘဲနဲ့

အောင်မယ်တော်၊ တင်တင်စီးစီးနဲ့၊ ဒီမှာ ဟဲ့ကောင် ... နင့်ကိုယ်နှင်
တယ် အထင် ကြီးပါလား

ဟ ကြီးရမယ်လေ၊ ဒီမှာ မိလဲ့ ... ဘာမှ တောတွေ တောင်တွေ
တွေမနေနဲ့၊ လောကကြီးမှာ နှင်ယူသင့်တဲ့ယောက်ျားဟာ ငါကလွဲလို့ ဘယ်သူမှ
မရှိပါဘူးလို့ ဘယ်နှစ်ခါ ပြောရမလဲ

ဟာ ဟ ... ငါက ယောက်ျားမယူတော့ဘူး ဆိုရင်ကော

မယူလို့မဖြစ်ဘူး၊ အရေးကြီးတယ်ဟ၊ နှင် ငါ့မယူရင် နင့်ဘက်က
မျိုးဆက်ကော ငါ့ဘက် မျိုးဆက်ရော တုံးသွားမှာပေါ့၊ အဲဒါ မျိုးတုံးတယ်လို့
ခေါ်တယ်

တုံး တုံးဟာ၊ နှင့်လိုကောင်မျိုးနဲ့တော့ မျိုးဆက်ပြန့်ပွားလို့ မဖြစ်ဘူး
ဘာဖြစ်နေကြတာတုံး

နေစမ်းပါ။ မင်းက တစ်မျိုး ... ဒီမှာ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အကျေအလည်
ဆွေးနွေး နေတာဟ

သွားစမ်းပါ။ ဘယ်သူက နင့်ကို လက်ခံတယ် ပြောသေးလို့လဲ
နင့် စိတ်ထဲက လက်ခံထားတာ ငါမသိဘူး မှတ်လို့လား၊ ပေါင်းလာတာ
ကြာလှပြီ

မင်းတို့ကလည်းကွာ ... အား အားရှိ ဒါပဲ ငြင်းနေကြတာပဲ
နိုင်ကြီး မင်း အသာနေစမ်းပါ။ ဒီကောင်မလေး အကြောင်း
မသိတာကျနေတာပဲ၊ ကြိုက်ပါတယ်၊ ကျွန်မ လက်ခံပါတယ်လေးလောက်
ပြန်ပြောလိုက်ရမယ့် အရေးကို သက်သက် ပေကတ်နေတာ

မင်းဝေကျော် နင် လျှောက်ပြောမနေနဲ့နော်၊ ဘယ်သူက နင့် ကြိုက်လို့လဲ
လာငြင်းနေသေးတယ်၊ နင်လား မကြိုက်ရင် ဒီလိုနေမှာ၊ First MB
တုန်းက နင့်လာကြိုက်တဲ့ ဟိုကောင် ဘယ်သူ ... အူတူတူနဲ့ကောင်ကို နင်
ဘာလုပ်လွှတ်လိုက် သလဲ ကဲ ပြော

ဟဲ့ အဲဒါက ငါ့ တဂျီဂျီ လာလုပ်နေလို့ နင့်ကို ငါ့ရည်းစား ဆိုပြီး
နားအေးပြီးရော ပြောလိုက်တာဟဲ့၊ ဒီကိစ္စပဲ ထပ်ခါ ထပ်ခါ ငါ့စကားနွားရ
လာလုပ်မနေနဲ့

ကဲ ထားပါ ... Physics က လာ လာပတ်တဲ့ ဟို ကင်းဆိုတဲ့
မြင်းမျက်နှာနဲ့ ကောင် တုန်းကရော

အတူတူပဲ၊ နားအေးပြီးရော ပြောလိုက်တာ ဘာမှ ပနာ လာယူမနေနဲ့
နားအေးပြီးရောဆို ဘာလို့ ငါ့တစ်ယောက်ပဲ လာ လာ ဆွဲထည့်နေတုံး၊
ဘာလို့ ငါ့ကိုချည်း နင့်ရည်းစားလို့ လျှောက်ပြောနေတုံး

အေး အဲဒါတော့ cဝေ ပြောတာမှန်တာ မိလဲ့၊ နားအေးပြီးရောဆို

ငါလည်း နင့်ရည်းစားလို့ ပြောရင်ရတာပဲ

လာပြန်ပြီတစ်ကောင် ... နင့်ရုပ်နဲ့များ နင့်ကို ငှါရည်းစားလို့
ပြောစရာလား ... ဝေးသေး

အောင်မာ ငါကလည်း နင့်လိုဟာမျိုးနဲ့တော့ နာမည်ပျက် မခံနိုင်ပါဘူး၊
နင့်ကိုမှ ကြိုက်ရမယ်ဆိုလည်း ငါ ဖိုးသူတော်ပဲ ဝတ်လိုက်မယ်

မင်းကလည်း ... ဘုန်းကြီးဝတ်မယ် လုပ်စမ်းပါ

မင်း ဘာသိလို့လဲ၊ ဖိုးသူတော်က ညစာ စားလို့ ရတယ်ဟ

အရေးထဲ မင်းက တစ်မျိုး ... အသာနေစမ်းပါ နိုင်ကြီးရယ်၊ မင်း ဝင်ပါမှ
အကြောင်း အရာ ပျောက်တယ်၊ ဒီမှာ ငါ ရှင်းရှင်းမေးမယ် မိလဲ့၊ နင် ငှါကို
နည်းနည်းတော့ ကြိုက်နေတယ် မဟုတ်လား

ဝေးသေး ... တစ်စုံ တစ်ပြားဖိုးတောင် မကြိုက်ဘူး

ဒါဆို ဘာလို့ ငါ နင့်ရည်းစားလို့ လူတကာ လျှောက်ပြောနေတုံး

ဟဲ့ ဒါက တခြားဟဲ့

ဘာလဲ တခြား ...

နင်က တစ်ခုခု ပြဿနာ ဆက်တက်လာရင် ရှင်းနိုင်တယ်လေ

ပြဿနာ ရှင်းနိုင်တာနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး၊ နင် ငှါကို ကြိုက်ပါတယ်ဟာ၊
ဘာမှ ရှက်မနေနဲ့၊ ဝန်ခံလိုက်

သေပါလား

မသေပါဘူး၊ ရည်စားစကား ပြောနေတာ ဘာကိစ္စ သေရမှာတုံး၊ နင့်
ယူရဦးမယ့်ဟာ

ဘယ်သူက နင့်ယူမယ် ပြောသေးလို့လဲ

မင်းတို့ဟာကလည်းကွာ ... ဟိုဒင်း စက္ကူကပ်သလို ဆိုလား

နိုင်ကြီး နင် မရိုင်းစိုင်းနဲ့နော်၊ ဘယ်ဒင်း စက္ကူကပ်တာလဲ

ဟ ငါ ဘာရိုင်းလို့လဲ၊ နင့်ဟာနင် ဦးနှောက်မသန့်လို့

လျှောက်တွေးနေတာ၊ ငါပြောချင်တာ မုန့်လုံးဟ၊ ရုတ်တရက် မေ့နေလို့ ... တော်ပြီ
ဘယ်လိုဟာတွေနဲ့ လာ အပေါင်းအသင်း ဖြစ်နေလဲ မသိဘူး၊ ပြန်မယ်၊ မင်းတို့ဟာ
မင်းတို့ ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်ကျန်ခဲ့ကြ

အမယ် ... ပြောချင်ရာပြောပြီး ပြန်ပြေး၊ နာမည်က နိုင်မျိုးနွယ်၊
ဘာလုပ်လုပ် ရူးနေ တဲ့ကောင်က

မင်းပြန်တာကောင်းတယ် နိုင်ကြီး၊ မင်းရှိနေလို့ ဒီကောင်မလေး
အဖြေပေးဖို့ ရှက်နေတာ

ဘာမှ ရှက်နေစရာ မရှိဘူး။

မရှက်ရင် ဖြေလေ၊ ကျွန်မ ရှင့်ကို ချစ်ပါတယ်လို့

ကျွန်မ ရှင့်ကို ပါးပိတ်ရိုက်ချင်လှပါတယ်

အောင်မာ ရိုက်ကြည့်ပါလား၊ ငါက ဖက်ကိုနမ်းမှာနော်

လုပ်လေ ... ငါ သွားတိုင်လိုက်ရင် နင် ထောင်ထဲ တန်းခနဲပဲ

စကားမလွဲနဲ့ဟာ မိလဲ့ ... နင် မပြောချင်ရင် ခေါင်းပဲ ညိတ်ပြ

ငဝေ ငါ နားညည်းလာပြီဟာ

အဲဒါကြောင့် မြန်မြန် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပါလို့ ပြောနေတာပေါ့

ငါ အုံးလွဲနေတယ်

လာ ပျောက်သွားအောင် ငါ နှိပ်ပေးရမလား

ငါ လာမထိနဲ့နော် ငဝေ

လဲ့ရည်မိုးဆွေ

ပလုတ်တုတ်ကြီးက အော်လို့ ... ဟိုက်

ဟာ ... အဖေ

ဟာ အဖေမနေနဲ့ တက် ကားပေါ်

ဟုတ်

မင်းလည်း ကြပ်ကြပ်သတိထား

ဗျာ

ဈေး

အဲဒီ နေ့ကစပြီး လဲ့ရည် ကျောင်းမတက်တာ တော်တော်ကြာတယ်။

ကျွန်တော်တို့ အကြောင်းတော့ နည်းနည်း ပြောပြရဦးမယ်။

ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် အပေါင်းအသင်း ဖြစ်နေတာ ကြာလှပြီ။ ကျွန်တော်

လဲ့ရည်ကို ကြိုတိုင်း အဖြေတောင်းနေတာ ကြာပြီ ဆိုပေမဲ့ လဲ့ရည်

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်နဲ့ အပေါင်းအသင်း ဖြစ်နေတာကို သူ့အဖေကြီးက လုံးလုံး

မသိဘူး ခင်ဗျ။ မိလဲ့ မကြာခဏ ပြောပြတတ်လို့ သူ့မိသားစု အကြောင်းကို

ကျွန်တော်တို့ နည်းနည်း သိထားတာ ရှိတယ်။

မိလဲ့ အဖေကြီးနာမည်က ဦးမိုးဆွေ။ သူတို့က မြိတ်ဇာတိပါ။

စက်လှေလုပ်ငန်း လုပ်ကြတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ မိလဲ့က သမီးတစ်ယောက်တည်း။

သူ့အမေက မီးတွင်း ထဲမှာပဲ တိမ်းပါးသွားတယ် ပြောပါတယ်။ မိလဲ့ ငယ်ဘဝက

မြိတ်မှာ အဖေတစ်ယောက်နဲ့ အလုပ်သမား မိသားစုတွေကြားမှာပဲ ကြီးခဲ့ရပါတယ်။

မိလဲ့က စာတော်ပါတယ်။ အလယ် တန်းကို နယ်မှာ အမှတ်အများဆုံးနဲ့ အောင်တော့

သူ့အဖေက ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းဆက် ထားဖို့ စီစဉ်ပါတယ်။ ဆွေဦးမျိုးစပ်ထဲက

မိန်းမကြီးတစ်ယောက်နဲ့ ဒရိုင်ဘာလူကြီး တစ်ယောက်နဲ့ အိမ်တစ်လုံး ကားတစ်စီးနဲ့ ရန်ကုန်မှာ လာထားပါတယ်။ သူ့အဖေကတော့ ရန်ကုန်နဲ့ မြိတ်နဲ့ ကူးချည် သန်းချည်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းကို မိလဲ့ ပြောင်းလာပြီး မကြာခင်မှာပဲ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ရင်းနှီးသွားပါတယ်။ ဒါကလည်း အဖေနဲ့ အလုပ်သမား တွေကြား ကြီးခဲ့ရတဲ့ မိန်းကလေးမို့ ယောက်ျား နည်းနည်းဆန်တဲ့စိတ် ရှိနေခဲ့တာ ထင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း မိန်းကလေးတွေချင်း မေးထူးခေါ်ပြောလောက်ပဲရှိပေမဲ့ ကျွန်တော် တို့နဲ့က တော်တော် လာခင်နေတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ သူ့အဖေမှာ ထူးဆန်းတဲ့ Psycho တစ်ခုရှိတဲ့အကြောင်း မိလဲ့ မကြာခဏ ပြောဖူးပါတယ်။

တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ယောက်ျားလေးတွေကို အလွန်အကျွံ မသင်္ကာဖြစ် တတ်ပြီး သူ့သမီးကို သိုက်တူးမယ့် ယောက်ျားပေါ်ကြော့ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ တွေ့သွားမှာကို အလွန်အကျွံ စိုးရိမ်တတ်တဲ့စိတ်ပါ။ အဘိုးကြီးက မိလဲ့ကို အချစ်လွန် သလောက် အစိုးရိမ်လည်း လွန်နေတဲ့စိတ် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ မိလဲ့ကို ယောက်ျားလေး သူငယ်ချင်း မထားရဘူးလို့ မကြာခဏ သတိပေးတတ်ကြောင်း သူ ပြန်ပြောပြလို့ ကျွန်တော်တို့ သိရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်နေတာကို ဒရိုင်ဘာကြီးနဲ့ အိမ်စောင့်အဒေါ်ကြီး သိပေမဲ့ ရန်ကုန်နဲ့ မြိတ်နဲ့ သွားလိုက်ပြန်လိုက် လုပ်နေရတဲ့ သူ့ အဖေတော့ လုံးလုံး မသိတဲ့ အကြောင်း သူ သတိပေးထားဖူးပါတယ်။ သူ့အဖေသိသွားရင် အတော် ပြဿနာတတ်နိုင်တဲ့ အကြောင်းတော့ ရယ်ရယ်မောမော ပြောပြတတ်ပါတယ်။

မိလဲ့မှာ ကျွန်တော် အရမ်းသဘောကျတဲ့ အချက်နှစ်ချက် ရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့ စိတ်မညစ်တတ်တာနဲ့ ဖြတ်ထိုးဉာဏ် တော်တော်ကောင်းပြီး တည်ငြိမ်တာနဲ့ပါပဲ။ ဒါကို တော့ ကျွန်တော်ရော နိုင်ကြီးပါ အသိအမှတ်ပြုထားကြပါတယ်။ သူကလည်း ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ တစ်ယောက်ဆီမှာရှိတဲ့ သူ သဘောကျတဲ့ အချက်တွေကို ပြောပြဖူးပါတယ်။ နိုင်ကြီးမှာ မိလဲ့ရော ကျွန်တော်ရော လေးစားရတာ တစ်ခုရှိပါတယ်။ အဲဒါ

ဖြောင့်မတ်မှုပါ။ နိုင်ကြီးဟာ အသေးအဖွဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ အရေးကြီးကြီး မကြီးကြီး သူ့သက်တမ်း တစ်လျှောက်မှာ ဘာကိစ္စမှ မလိမ်ဖူးခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော့် ကိုတော့ နိုင်ကြီးရော မိလဲ့ရော သဘောကျတာ၊ နောက်ပြီး လူအများမနာလိုဖြစ်ကြရတဲ့ အချက်ကို ပြောပြဖူးပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ ဦးနှောက်ပါ။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လည်း ဒီနေ့အထိ နားမလည် ဖြစ်နေဆဲပါ။ တခြား မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့် ဦးနှောက်ဟာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လိုလို လားလား ရှိရင် ဘယ်လောက် ရှည်လျားရှုပ်ထွေးပြီး ဘယ်လောက်ပဲ မှတ်ရပြုရ ခက်ခက်၊ နားထဲ တစ်ခါကြားရုံ၊ မျက်စိနဲ့ သေချာတစ်ခါကြည့်ရရုံနဲ့ လုံးဝတစ်စမလွဲ မှတ်မိနေတတ်တဲ့ အကျင့်တစ်ခုပါပဲ။ ကျွန်တော့်ဟာ ကျွန်တော်လည်း ဘာဖြစ်နေတာမှန်း မသိပါဘူး။ ငယ်ငယ်ကတည်းက အခုအချိန်အထိတော့ ကျွန်တော် အိမ်မှာ စာပြန်ကျက်ရတာ တစ်ခုမှ မရှိသေးပါဘူး။ တစ်ခါတစ်လေ မိလဲ့က စာတွေများလွန်းရင် ကျွန်တော့်ကို မဆီမဆိုင် လာ ရန်တွေ့တတ်ပါတယ်။ သူ့မှာတော့ စာတွေ ကျက်ရတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ လက်ချာမှာ တင် တစ်ခါတည်း အလွတ်ရရနေတာ မတရားဘူး ဆိုပြီးတော့ပေါ့။ အဲဒါတော့ ကျွန်တော် လည်း မတတ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စပါ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါလေ။ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်က တော်တော်တော့ ခင်ကြပါတယ်။ ထူးဆန်းတာက နိုင်ကြီးဟာ မိလဲ့ကို လုံးဝ စိတ်မဝင်စားဘဲ ညီမတစ်ယောက်လိုပဲ အမြဲ ခင်ခဲ့ပါတယ်။ မိလဲ့ကလည်း နိုင်ကြီးကို အစ်ကိုလိုပဲ သဘောထားပါတယ်။ ကျွန်တော် ကသာ ပြောင်းပြန်။ မရှက်တန်း ပြောင်ပြောရရင် မိလဲ့ကလွဲလို့ ကျွန်တော်က ဘယ်သူမှ စိတ်မဝင်စားပါဘူး။ အဲဒီ အကြောင်းလည်း ကျွန်တော် မိလဲ့ကိုရော နိုင်ကြီးကိုပါ ဝန်ခံထား ပါတယ်။ မိလဲ့ကို ကျွန်တော် ကြုံတိုင်း ကျောင်းပြီးရင် လက်ထပ်ကြဖို့ တောင်းဆိုပါတယ်။ နိုင်ကြီးက လုံးဝ သဘောတူပြီး တတ်နိုင်သလောက် ဝိုင်းတွန်းပါတယ်။ ကျွန်တော် မိလဲ့ကို ရည်းစားစကား ပြောတိုင်း အဲဒီ အချိန်ထိ ကိုးရိုးကားရား ဖြစ်တုန်းပါပဲ။ ကျွန်တော် သူ့ကို ချစ်ပါတယ်။ သူ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် အဆင်ပြေနေတာပဲ မြင်ချင်ပါတယ်။

သူကရော ကျွန်တော့်ကို။

အခန်း(၃)

ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲကွ၊ ခါတိုင်း အဲဒီ လောက် ပျောက်ဆုံးမသွားဖူးပါဘူး၊

ဒီအချိန်က ကျောင်းမှာ အရေးကြီးတာ သူ မသိဘူးလားကွာ

မဟုတ်ဘူး နိုင်ကြီး၊ ငါ့အထင်တော့ ... အထင် မဟုတ်ဘူးကွာ၊

သေချာတာတော့ မိလဲ့ အိမ်မှာ ကျွဲအတော်ပူနေတာ သေချာတယ်

မင်း ဖုန်းရလား

ဖုန်းရဖို့ မပြောနဲ့၊ ဖုန်း လဲသွားပြီ၊ အိမ်ဖုန်းက လုံးဝ မကျိပ်တော့ဘူး

နှစ်ပတ်ကျော်သွားပြီ ဟေ့ကောင်၊ ကြာရင် မကောင်းဘူးနော်၊ ကျ

နိုင်တယ်

ကျနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျတော့မှာ၊ ခြောက်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းလောက်

နီးနေပြီ

အဲဒီ နေ့က ငါပြန်သွားပြီးတော့ ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်လဲ၊

သေချာပြောစမ်းကွာ

အဲဒီ နေ့က သူ့အဖေ ရန်ကုန်လာမှာ သူ မသိဘူး ဟေ့ကောင်ရေ၊

ပိုဆိုးတာက မင်း ပြန်သွားပြီးတော့ ပေါ်တီကိုအောက်မှာ ငါတို့ပဲ ကျန်ခဲ့တုန်း

ထုံးစံအတိုင်း ငြင်းနေကြရင်းက အဘိုးကြီး ဘယ်အချိန်ကတည်းက ကြည့်နေလဲ

မသိဘူး၊ လာအော်တော့ ငါ လန့်တောင် သွားတယ်

အဲဒီ တော့

အဲဒီ တော့ ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ လာနေကျ သူ့ကားလည်း မဟုတ်ဘူး၊ Surf

အပြာကြီးနဲ့ ဝေါဆို ရောက်လာပြီး တစ်ခါတည်း မိလဲ့ကို ခေါ်သွားတာ၊ ငါတောင်
ပြောသွားသေး၊ မင်းလည်း ကြပ်ကြပ်သတိထားတဲ့

မင်းတို့က ဘာဖြစ်နေတာ တွေ့သွားလို့လဲ

ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ကွာ၊ မိလဲ့ ရှောင်နေကြ နည်းပေါင်း များစွာထဲက
တစ်ခုပေါ့၊ ငါက ခေါင်းညိတ်ပြရုံပဲ ပြောတယ်၊ သူက အုံးလွဲနေတယ် ပြန်ပြောတယ်၊
ငါက သူ့ဆံပင်လေး တွေ ဖယ်ပြီး နှိပ်ပေးမယ် စ နေတုန်း ကျွိုင်ထတက်တာ

မင်းတို့ဟာကလည်းကွာ၊ နေဦး ... မင်း အသေးစိတ် မှတ်မိမှာပဲ၊
ဘယ်လို အနေ အထားမျိုး တွေ့သွားတာလဲ

နေဦးဟ၊ မင်းပြောမှ သတိရတယ်၊ အဘိုးကြီးက မောင်းဝင်လာတယ်ပဲ
ထားကွာ၊ ငါက မိလဲ့ကို ကွယ်နေတယ်၊ အာ သေပြီ သူငယ်ချင်း

ဘာလဲဟ

အဘိုးကြီးက မောင်းဝင်လာရင်းသာ တွေ့ခဲ့မယ်ဆိုရင် ငါ မိလဲ့ကို
ဖက်နမ်းလိုက် သလိုမျိုး မြင်ရမှာ

ဟေ

ဟုတ်တယ်၊ ငါက သူ့အိတ်ကို တစ်ချိန်လုံး ဆွဲထားတာ မင်းမှတ်မိလား

ငါ သတိမထားမိဘူး

ငါ ကောင်းကောင်း မှတ်မိတယ်၊ သူ့အိတ်နဲ့ စတက်သိုနဲ့ ရောပြီး ငါ
ကိုင်ထားတာ၊ နောက်သူ့ကုပ်ကို ငါလှမ်းဆွဲမလို လုပ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာမှ အဘိုးကြီး
မြင်သွားရင် ... သေပြီ သူငယ်ချင်း ငါ သူ့ကို နမ်းလိုက်သလိုပဲ ဘယ်သူမဆို မြင်ရမှာ၊
မိလဲ့က လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ငါ့အကျ... ရင်ဘတ်ကို ဆွဲဆောင့်နေတာ

အေး ကောင်းရော

အမှန်က ငါ့ကို ဆောင့်တွန်းနေတာဟာ၊ ခါတိုင်းလိုပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ငါ
ကျောနောက် တည့်တည့်က ကြည့်ရင် သူ့ကို ငါ အတင်းဖက်နမ်းလို့
ရုန်းကန်နေတယ်ပဲ ထင်ရမှာ၊ နောက်တစ်ခု ငါ မှတ်မိတယ်

ဘာလဲ

ကျောင်းမှာ ဘယ်သူမှ မရှိတော့ဘူး၊ ငါ ပြောချင်တာ ငါတို့နားမှာ
ကွိုင်ပြီ ဟေ့ကောင်ရေ

အေး ငါလည်း ခါတိုင်းလိုပဲ ဒရိုင်ဘာကြီး နောက်ကျနေတယ်မှတ်လို့၊ သူ့
ကူစောင့် ပေးနေတာ

ငဝေ ... မိလဲ့ ငါတို့ကို တစ်ခါပြောဖူးတာ မှတ်မိလား

သူနဲ့ ပတ်သက်တာအားလုံး ငါမှတ်မိတယ်၊ မင်း ဘာပြောချင်တာလဲ

အေးပါ၊ အရေးထဲ အစွမ်းလာပြနေသေး၊ ငါပြောချင်တာက ငါတို့
နှစ်ကောင်ကိစ္စ သူ့ father ကြီး လုံးဝမသိဘူး ဆိုတာလေ

အေး အဲဒါ ပြဿနာပဲ၊ သူ့ဒက်ဒီကြီးက ကျောင်းတောင်
ထုတ်ပစ်လိုက်နိုင်တယ် ထင်တယ်၊ သူ့စိတ် သူ Psycho သူ့နေရာမှာဆို ငါ
ဆိုရင်တော့ အဲလိုလုပ်မှာ

ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ငါတို့ သူ့အိမ်နား သွားကြည့်ကြမလား

မလုပ်နဲ့ နိုင်ကြီး၊ သတိ သွားပေးလိုက်သလို ဖြစ်လိမ့်မယ်

မင်း ဘာစဉ်းစားထားလဲ

ဘာမှ မစဉ်းစားထားဘူး၊ ကိစ္စတစ်ခုကို ဘာဖြစ်နေမှန်း
သေချာမသိသေးဘဲနဲ့ ငါ ဘာမှ မစဉ်းစားဘူး

လက်ချာတွေ အရမ်း လွတ်ကုန်ရင်တော့ မကောင်းဘူး ထင်တယ်နော်

ဟေ့ကောင်

ငါ တွေးနေတာလည်း ဒါပဲ၊ သူ့ကို Notes တွေ ပြန်ပေးဖို့ဟ၊ ငါ Recorder
နဲ့ ညဘက် သွင်း သွင်းထားတယ်၊ ကြာရင်တော့ မကောင်းဘူး

ငါ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ

ဘာမှ မလုပ်နဲ့၊ မနက်ဖြန် လက်ချာအကုန်လုံး မင်း Record သာ
ဖမ်းထားပေး၊ ငါ မိလဲ့ကိစ္စ စုံစမ်းကြည့်ဦးမယ်

ဘာလဲ နက်ဖြန် ကျောင်းမတတ်ဘူးလား

နက်ဖြန် တစ်ရက် မကဘူးဟ၊ လိုအပ်ရင် တစ်ပတ်လောက်
ကြာရင်ကြာမှာ

မင်း ဘာလုပ်မလို့လဲ

ဘာမှ မလုပ်ဘူး၊ သေချာ သိချင်လို့

နေဦး ငဝေ၊ သူ့ Father ကြီးလာမှာ သူမသိဘူးဆိုတာ မင်း ဘယ်လိုသိလဲ

သူ့မျက်လုံးကို ငါ သိတာကြာပြီ၊ သူငယ်ချင်း

အခန်း(၄)

အခုအချိန်မှာတော့ ဘာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စကိုများ အရေးတယူလုပ်လို့ကွာ
ထင်ချင် ထင်ကြမှာပါ။ အခုအရွယ် ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လည်း ပြန်တွေးကြည့်ရင်
ပြုံးမိပါတယ်။ အဲဒီ တုန်းကတော့ တကယ့် မဟာ စီမံကိန်းကြီးနဲ့ မဟာ
စွန့်စားခန်းကြီးပဲ။ ကျွန်တော့် အတွက်လည်း တော်တော် အရေးကြီးတဲ့ operation
တစ်ခုပေါ့။ အပြင်လောကမှာ တကယ်ဖြစ်နေကြတဲ့ ကိစ္စတွေဟာ ဝတ္ထုမှ
မဟုတ်တာ။ ဝတ္ထုဆိုရင်တော့ စာရေးဆရာ ဘောပင်အောက် ခဲတံအောက်မှာ
ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေမှာ။ အဲဒီ တုန်းကတော့ ကျွန်တော် ဖြစ်ချင်တိုင်း မဖြစ်ခဲ့ဘူး။
အားလုံး ကိုးရီးကားရားချည်းပဲ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

တချို့ကိစ္စတွေမှာ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတာမျိုး တကယ် ကြုံရတယ်။
တစ်ခါတလေ လည်း စိတ်ပျက် အားလျှော့လောက်အောင် ပြိုကျမလို ဖြစ်ရတယ်။
နေဦး ... ။

ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့် အကြောင်းတစ်ခုထဲဘက်ကနေပြီး
အတ္တကြီးစွာများ ရေးသားနေမိသလား။ ကိစ္စမရှိဘူး ထင်ပါတယ်။ လူတိုင်းက
ဘာပဲပြောပြော အတ္တတော့ ကြီးကြတာပါပဲလေ။
